

1886-09-05

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 48 nr. 54

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

dem ud af Hovedet.
 Vi var fuldkommt uforstyrede
 de mest vi sang. — Hero-
 kine & Theodora vare natur-
 ligvis med. — alle Bøme
 ne blev sig glad, da de efter
 meentim fik det at vide, naar
 Faar & Moos naturligtvis
 mest.

Faar kunde sig dejligt. Faar paa Klampen
 blev sig. Det var samlingen af Pro-
 fessorene, som kom hen & spurgte til
 Agnete: Jørgensen, ^{Hansen}, Frederik Nielsen,
 Lasselt, Pleenstrup, Engelsted, ^{Klein}
 m. h. Müller o. s. v.
 Faar fulgte gamle Mordvin ned ad Torp-
 pen, der sagde ham: En de kunde
 da vi sang "en kunde vi saa saare
 mig om" paa Spaderstuen i Torp.
 Det vi "de have det" — Ja! saa
 stammede Faar og andre i ud-
 deligt Vejr, Rødder og elektrisk Lyg.

v. 5 Sept.
 1886.

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 48 Nr. 54

Kjære Minde!
 Læse læste i sit sidste
 Brev paa Billedet, som du
 sendte, og jeg agtede at
 have gjort sig det for at
 begynde, men jeg synes dog alligevel
 vel at du skal have Tak
 for mig ogsaa. Rigtigst
 fik jeg en Klump i Halsen
 naar jeg saa paa det, men
 det er dog saarligt som
 ligner vort Agnete. Hold
 mig, Hansch, Pantus o. s. v.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og saa at det den vorende
gamle Louestol som med
hans vore i Trøj og Agnet
den kaldet eller er Gulvet
sagt i sidens det ligner en
Bog under det ene Bred.
Og saa det vorende alle som
kærskeul som i hjerte hen-
de at velge og i hjerte var
lemme; brogt men de
operete vilde blive med og
blev i Italien. Og saa det
varende kejser's Rejseslegge
som id var saa glatte for at
gibe i Sankling. Og for
kalle Patrice M. hvad den den
om Rubinsmanden, saa
enget kun i ja i vil i mine
have det og de mudd til det
men, sigjante det ikke fulde
mig led at nogle Patrice M.

nogt - kun her ike mange
Pund og saa Bunde visket.
Kunsten Trer eller i Kille at
ved det, - vi Bunde led at
kaldt over og uet af det.
Ted for den yndig alle Gud.
Hjenske, vi karte idg. I
korte uetop i mine Tid
graet og Loust paa den Lou
saug, som Agnete ifor
blagte hjens fra Asroo.
Det var magtob bebudtomb
af Agnete at sende karte
af Melodie. Forhene hen-
de i alst ike og Melodien
havede vi vist ieppe Zimmel
Kusse, hvis vi ike karte
hadt kende o Nader, de
var fulde sandt; vigheds og
i blev ike lidt stolt af
min Paj, som Bunde den